

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra DAG OG NAT

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312760076960/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Mellem Frygt og Haab i Kampen
Stirrer hun mod Døren frem,
Vægen brænder dybt i Lampen,
Endnu vender Ingen hjem! –
Stirrer hun mod dunkle Rude,
Hører kolde Vinde tude,
Sukker saa med bange Gru:
„Kan de glemme mig endnu?”

Tysl paa Trappen alt de støje,
Buldre saa ad Døren ind:
En med Fryd i vilde Øje,
En med Graad paa blege Kind;
„Børn, hvor har I voldt mig Smerte!
O, kom Alle til mit Hjerte!
Sig mig, hvor er Nøden størst?
Ak, hvor skal jeg hjælpe først!”

Her saa med Moderpleje,
Rækker Hver en Glemselsdrik,
Sysler ved de Kjæres Leje,
Dølger selv det vaade Blik;
Tvinger sig til glad at smile,
Nynner Alle blidt til Hvile,
Gaaer saa frem paa sagte Taa,
Vinker til de Drømme smaa. –

Fra skjulte Vraa sig svinger
Som flygtig Nattevind
Paa brogetskjønne Vinger
En munter Skare ind;

Den overflager nøje
Hvert Barn i første Blund,
Betragter Graad i Øje
Og Smil paa Rosenmund; -

Selv uvis og urolig
Er liden Drømmegud
Om hvilken Hjerterbølg
Sig hver bør kaare ud;
Nu sænkes blidt de spæde,
De gyldne Vinger ned,
De finde Alle Sæde,
Og rundtom aander Fred!

Frem gaar med stille Gammen
Den moderglade Nat,
Udpuster hurtig Flammen,
Og Alt forsvinder brat;
Hun trykker da med Varme
Saa saligt og saa tyst
I Mulmets bløde Arme
Hvert Barn op til sit Bryst! - -

Nu slumrer dybt med sænket Øje
Den dunkle Jord dødtung og stiv -
Hvert Døgn maa den sig ydmygt bøje
For Aanden af det store „Bliv!“
Kun Stjerner vidne i det Høje
Om Guister i Naturens Liv!